

ת"פ 30353/05/13 - מדינת ישראל נגד אילן עמר

בית משפט השלום בראשון לציון

05 יולי 2015

ת"פ 30353-05-13 מדינת ישראל נ' עמר

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
המאשימה
נגד
הנאשם
אילן עמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת מלבסקי

הנאשם וב"כ עו"ד איתי בר עוז

גזר דין

רקע:

1. במסגרת הסדר טיעון, הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ועבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 216 (א)(1) לחוק העונשין.

בהסדר הטיעון הוסכם על ידי הצדדים כי הטיעונים לעונש יישמעו באופן פתוח.

עובדות כתב האישום

2. בתאריך 5.10.11 סמוך לשעה 10:30, התקיים דיון בעניינו של הנאשם בפני כב' השופט ירון לוי, סגן הנשיאה בבית משפט השלום ברחובות. בנסיבות המתוארות, במהלך החלטה בעניינו, פנה הנאשם בדברים לשופט ואמר לו: "**אתם הורגים אנשים ובגלל זה קורה מה שקורה**". בנסיבות המתוארות, במסגרת מילוי תפקידו על פי חוק, פנה לנאשם המאבטח אלהי פלקה (להלן: "**המאבטח**"), אשר נכח באולם, והורה לו לעזוב את האולם. בנסיבות אלו, פנה הנאשם לשופט ואמר לו: "**מי אתה בכלל**".

עמוד 1

3. בהמשך, במהלך צאתו מהאולם, בנוכחות השופט, אמר הנאשם למאבטח: **"מי הוא בכלל, מה הוא יכול לעשות לי, אני לא סופר אתכם, מי אתם בכלל, מה הוא חושב לעצמו, אז מה אם הוא שופט, הוא לא מלך העולם, אני לא סופר שופטים וגם לא סופר שוטרים"**. לאחר צאתו מהאולם, הוסיף הנאשם ואמר למאבטחים שהגיעו למקום: **"אני לא רואה אף אחד ואני גם לא אראה, מי השופט הזה בכלל"**. במעשיו האמורים, התנהג הנאשם באופן פרוץ במקום ציבורי, איים על השופט בכדי להפחידו או להקניטו ועלב בו שלא כדין וכן איים על המאבטחים בכוונה להפחידם או להקניטם.

טיעוני המאשימה

4. ב"כ המאשימה טען כי לחובת הנאשם שמונה הרשעות קודמות בעבירות אלימות, בצירוף מספר רב של תיקים. הנאשם ריצה עונש מאסר ארוך בן 40 חודשים. ב"כ המאשימה הוסיף, כי הדיון אשר התקיים בפני כב' השופט לוי, במסגרתו הוגש כתב אישום זה, התבסס אף הוא כתב אישום בגין עבירת איומים שיוחסה לנאשם.

5. לטענת ב"כ המאשימה, אין להקל ראש בעבירת איומים, אין זו עבירה תוצאתית והערך המוגן הגלום בו הוא האינטרס בהגנה על שלווה נפשו של הפרט ממעשי הפחדה. אינטרס נוסף הינו חופש הפעולה של הפרט, דברי האיום הושמעו כלפי שופט ולא יתכן כי נציג ציבור יהיה נתון למסרים מאיימים כאשר ממלא תפקידו כדין ויש להסתכל על האיומים כפגיעה בסדר החברתי.

6. בענייננו, הנאשם איים בפעם הראשונה, לאולם בית המשפט הגיע מאבטח, הנאשם יצא ואיים שוב. הנאשם נעדר רתיעה ברורה וממשית מהחוק, מבית המשפט ומהמאבטח.

7. ב"כ המאשימה הסכים כי יש לזקוף לזכות הנאשם את נטילת האחריות, ההודיה והחיסכון בזמן שיפוטי יקר ומנגד, לשקול את עברו הפלילי המכביד. על כן עותר ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם

8. ב"כ הנאשם הדגיש את מצבו המשפחתי של הנאשם ממנו עולה כי הנאשם בן 37 נשוי 3 ילדים. לטענתו, בעבר היה הנאשם שייך ל"עולם הפשע" ואולם הוא שינה את דרכיו, הוא מנסה לפרנס את משפחתו ואותו ולהחזיר חובות כבדים שנוצרו לו ולרעייתו.

9. כתב האישום עניינינו בעבירה שבוצעה בשנת 2011, כמו גם הרשעתו האחרונה של הנאשם שהינה משנת 2011. כתב האישום הוגש בשיהוי של שנתיים ימים.

10. לטענת ב"כ הנאשם, בניגוד לטענת ב"כ המאשימה, הרי שלא היה כל איום ישיר על השופט, אין אמירה פוגענית וכאשר אנו מפרקים את כתב האישום לגורמים, הרי שמדובר בכתב אישום שמגלה עבירה של התנהגות פרועה במקום ציבורי והאיומים הם בדרך של התנהגות.

11. בית המשפט יודע כי אנשים המגיעים לפתחו מצויים בסערת רגשות וטעוניהם, הם אומרים דברים בשעת כעס ללא תכנון ולא מתוך כוונה לממש את איומם. עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי בדיון עצמו הייתה הסכמה בין המאשימה לנאשם כי הנאשם ירצה עונש של חמישה חודשי מאסר על דרך של של"צ. בית המשפט לא הבין את ההסדר והורה על שליחת הנאשם למאסר בפועל. הנאשם קם ואמר את שאמר.

12. לטענת ב"כ הנאשם, כחודש וחצי עובר למתן גזר הדין, ביום 16.8.11, ניסו להתנקש בנאשם בדרך של הנחת מטען חבלה על רכבו של הנאשם. הנאשם נפצע וכן נפצע באורח קשה אף קרוב משפחתו ששהה עמו ברכב. בהמשך ביום 29.10.11, ניסו להתנקש בנאשם בשנית באמצעות ניסיון ירי, כנגד המתנקש הוגש כתב אישום ונגזר דינו.

13. לטענתו, מתחם הענישה ברף התחתון לא עומד על מאסר בפועל. עסקין בהתנהגות פרועה שחרגה והפכה לאיומים ברף התחתון ביותר.

14. הנאשם הפנים ונטל אחריות על מעשיו, אף בהודעתו במשטרה טען הנאשם: **"רק רציתי להביע את המחאה שלי לא התכוונתי לאיים פרשו את המילים שלי לא נכון... בפרוטוקול אמרתי שעברו עלי דברים נעימים ואני אמרתי שנאמרו עלי דברים לא נעימים"**. עוד הוסיף כי האיומים לא הופנו כלפי השופט וביקש להסתפק במאסר על תנאי בתוספת קנס.

15. הנאשם בדברו האחרון טען בפני בית המשפט כי כיום הוא במצב אחר, נשוי, יש לו שלושה ילדים, הוא עובד בעבודות מזדמנות ומצוי בחובות גדולים.

דין

16. כמצוות המחוקק בסעיף 40 ג' (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הקבוע בסעיף 40 ב' לחוק העונשין, יש להתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בו, גם במדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

סעיף 40 ג(א) לחוק העונשין קובע:

"בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40 ט"

17. לא אחת נאמר כי גזירת הדין היא מן הקשות במטלות השיפוטיות. הענישה מושפעת בכללותה משיקולי גמול, מניעה והרתעה. נסיבות ביצוע העבירות, חומרתן, נפיצותן ותדירות ביצוען, השפעתן על כלל החברה וההשלכות היכולות להיגרם מהן, כגון מידת הפגיעה בביטחון הציבור, והפחד שמעשים אלה נוטעים בלבו של אדם מן הישוב. כמו כן, הענישה מושפעת מנסיבותיו האישיות של מבצע העבירות, גילו, עברו הפלילי, שיקולי שיקום ועוד. בכל אחד מהמקרים מוטלת על בית המשפט החובה לערוך את האיזון בין האינטרסים השונים. (ע"פ 4890/01 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נו (1) 594, תיקון 113 לחוק העונשין, תשע"ב 2012).

העיקרון המנחה בגזירת העונש, הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה, בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם המסוים העומד לדין, לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו. בית המשפט רשאי לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת העונש ההולם.

18. בתי המשפט קבעו שיש לשוות חומרה יתרה לעבירת האיומים הנדונה:

"...אינטרס החברה הוא להגן על שלוות נפשו של הפרט... מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדין. אינטרס חברתי נוסף אף הוא מוגן בעקיפין בעבירה זו, והוא נוגע לחופש הפעולה והבחירה של הפרט... בידוע הוא, שבמקרים רבים מושמעים איומים *Per se* כמסר מוסווה להתנהגות המצופה מן המאויים. נמצא, כי סעיף 192 מקדים רפואה למכה ומונע מלכתחילה פגיעה עתידית בחירות הפעולה של הזולת". (ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג (3), 373).

וכן:

"האיום הוא, אפוא, ביטוי שהמשפט מטיל עליו מגבלות תוך פגיעה בחופש הביטוי וזאת, כדי להגן על ערכים אחרים ובהם שלוות נפשו, בטחונו וחירות פעולתו של הפרט. האיום מסכן את חירות פעולתו של הפרט שכן, פעמים רבות, כרוך האיום גם בציפייה להתנהגות מסוימת מצד המאויים שהמאיים מבקש להשיג באמצעות השמעת האיום". (רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס (4) 96).

19. על דברי איום כלפי שופטים כתב נשיא בית המשפט העליון (כתוארו אז), כב' השופט אהרן ברק בע"פ 1867/01 **מיארה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה (4) 865, 870:

"...אמת, איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי-המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על-ידי בעל-דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על-ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית..."

20. עבירות מסוג זה מחייבות ענישה שיש בה כדי להלום את האינטרסים הציבוריים של גמול, הלימה והרתעה אישית וציבורית. הערך החברתי המוגן שנפגע בנסיבות הענין הוא חופש הפעולה של שופט היושב בדיון לפעול ללא מורא.

21. העבירה שבה הורשע הנאשם היא עבירה חמורה שראוי להרתיע מפני ביצועה, מבחינה זאת עתירת המאשימה איננה חורגת ממדרג הסבירות. יחד עם זאת, אין ולא ניתן להתעלם ממצבו הנפשי של הנאשם בעת הקראת גזר הדין והתסכול שהוא חש, מקובלת עליו הטענה כעולה מחקירתו שהוא פעל מתוך סערת רגשות וכי פירשו את מילותיו לא נכון. כמו גם ראוי לציין לקולא וזאת מבלי להקל ראש, שמדובר ברף נמוך באופן יחסי של איומים, במישור המילולי בלבד, כאשר לא יוחסה לנאשם הפעלת אלימות פיזית.

22. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת איומים נעה בין מספר חודשי מאסר על תנאי וכלה ב - 18 חודשי מאסר בפועל, לעיתים העונשים מקלים, עקב שיקולי שיקום ו/או נסיבות אישיות מיוחדות. (ת.פ. (נתניה) 27425-04-14 **גבריל איחילוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 17.12.14, ת.פ. 1079/09 **מ"י תביעות ראשל"צ נ' יבגני בורד**, ניתן ביום 6.6.13, רע"פ 1825/11 **פינקו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 9.3.11, רע"פ 8685/09 **רענן נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.10.09, ת.פ. (חי) 14673-08-10 **מדינת ישראל נ' עומר**, ניתן ביום 29.10.10, ע"פ (מחוז-י ב"ש) 7293/07 **ששון נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.10.04).

23. אשר למדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירה של התנהגות פסולה במקום ציבורי, הרי שהעונש הקבוע בגינה עומד על שישה חודשי מאסר בפועל, כשבתי המשפט נוהגים להטיל בגין העבירה עונשים הנעים מעונש מאסר מותנה ועד מאסר קצר בפועל (ת.פ. (פ"ת) 37099-01-13 **מדינת ישראל נ' סקלרוד**, ניתן ביום 30.1.14, ת.פ. (אילת) 5869-12-06 **מדינת ישראל נ' ענקי**, ניתן ביום 29.11.09),

24. בחינת מידת הפגיעה מלמדת כי העבירות בהן הורשע הנאשם כאמור חותרות תחת הסדר הציבורי, פוגעים בליבת כבודו של עובד הציבור והמערכת אותה הוא משרת.

25. בגזירת העונש המתאים לנאשם שלפניי וכמצוות המחוקק בסעיף 40 יא לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר אינן קשורות לביצוע העבירה, נסיבות אלו נלמדות מטיעוני הצדדים לעונש וממסמכים שהוגשו.

26. המקרה שלפני מעלה כאמור, פעם נוספת את הקושי שניצב בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם שהורשע בביצוע עבירה, שהדעת מחייבת מיצוי הדין עימו, אך נסיבותיו האישיות חריגות ומעוררות התלבטות של ממש לגבי האופן שבו רצוי לסיים ההליכים בעניינו.

27. רמת הענישה שקבעו בתי המשפט במקרים דומים היא מחמירה מאוד, כאשר לרוב מוצדק להטיל על נאשמים עונש של מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח או לכל הפחות עונש מאסר מותנה ארוך. יחד עם זאת, כאמור לעיל, הלכה ידועה היא כי מלאכת גזירת הדין היא החלק הקשה ביותר במעשה השפיטה ויש להסתכל על מכלול הנסיבות לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם.

28. הנאשם בן 37 נשוי ואב לשלושה ילדים, מצוי בחובות כבדים, לא נפתחו נגדו תיקים חדשים מזה תקופה ארוכה ונראה כי אכן החליט לעלות על דרך הישר, להתרחק מדרך חיים עבריינית אשר הייתה מוכרת לו ומנסה לשקם את דרכיו. לא ניתן להתעלם מהנסיבות האישיות בהן היה מצוי הנאשם אותה עת.

כמו כן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את נטילת האחריות, ההודיה ואת החסכון בזמן שיפוטי יקר.

29. בנסיבות אלה אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע.

ב. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתם.

הקנס ישולם בפריסה ל - 4 תשלומים על סך 250 ₪ כל תשלום, התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.8.15 יתרת התשלומים תשולם ב - 15 לכל חודש הבא אחריו.

ג. כספים שהופקדו על ידי הנאשם במסגרת צווי הבאה בתיק זה, יוחזרו לידי בקיזוז

סכום הקנס כמצויין לעיל.

30. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה, 05/07/2015 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

הוקלדעלידיזהבהיעקוביאן